βραχύμακρος

1. Tzetz. *de metr.* 323. 24 sqq.

ἂν δέ γε καὶ δισύλλαβον λέξιν ἐν στίχοις εὕρῃς
ἐκ βραχείων τῶν συλλαβῶν, εἴτε καὶ βραχυμάχρων,
εἴτε μὴν τὸ ἀνάπαλιν μακρᾶς τε καὶ βραχείας,
εἴτε καὶ δύο τῶν μακρῶν, πρόσχες πῶς δεῖ καλεῖν σε˙
ἢ τρισυλλάβων μὲν ποδῶν, ἢ τῶν τετρασυλλάβων
νοήσεις ταῦτα τμήματα καὶ κόμματα τυγχάνειν˙
κῶλόν μοι κατονόμαζε ταῦτα συλλαβιαῖον,
ἀποτμηθὲν ἐκ τῶν ποδῶν τῶν τούτοις ἁρμοδίων.

2. Anon. Ambr. 234. 3 sq. διφυὴς (*scil.* πούς) ἢ βραχύμακρος ἐκ δύο βραχεῖον καὶ τριῶν μακρῶν ὀκτάχρονος ⏑ ⏑ – – –, οἷον ‘Ἑκατομβαίων’. [*F.R.*]